

i deres Arbejdsfortjeneste, og det vil der sikkert ogsaa vedblive at være. — Det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) kom med en Henstilling om at lade bygge nogle Skure som Opholdsrum for Skovarbejderne, naar de vare ude i Skovene paa Arbejde, for at de kunde nyde deres Maaltider der. Det er sikkert en Henstilling, som fortjener at tages under nøje Overvejelse, og det skal jeg gerne gøre. Den derved forbundne Udgift vil jo ikke være af ret stort Omfang, saa at der neppe kan gøres begrundede Indvendinger derimod. Det eneste jeg kunde tænke mig, der kunde vanskeliggøre Benyttelsen af saadanne Skure, var, om Arbejderne arbejdede spredte omkring i Skovene, saa vilde de jo alligevel kunne faa et længere Stykke Vej at passere for at faa Husrum. For Tiden benytte de, saa vidt jeg ved, Bøjtjentenes Huse saa yderligt de kunne komme til, naar Vejstrækningen ikke lægger Hindringer i Vejen derfor. Men, som sagt, jeg skal gerne tage det under Overvejelse og se, om det skulde være muligt at faa gjort nogle Forsøg ogsaa i Statsskovvæsenet med den Slags Opholdsrum.

Jeg tror, jeg kan indskrænke mig til disse Bemærkninger, idet jeg gentager min Tak for den Tilslutning, Forslaget har vundet her i Tinget, og jeg haaber, at det skal kunne lykkes at faa Sagen igennem i denne Samling.

J. H. Jensen: Naar den højtærede Landbrugsminister opkastede det Spørgsmaal, hvorfra jeg kunde vide, om hans Forgænger vilde have opstillet et Lovforslag akkurat af samme Indhold som dette, vil jeg dertil svare: Det kan jeg vide deraf, at der i sin Tid fremkom et Lovforslag, som giver et Fingerpeg i den Retning, og da han var en temmelig konservativ Mand, har man ikke Grund til at tro, at han vilde have forandret Anskuelse ret meget, selv om han havde været Minister nu. Derfor er der Grund til at tro, at det vilde være blevet noget i samme Retning. Naar Ministeren mener, at jeg har givet ham Anvisningen, tror jeg, at det maa være en Misforstaaelse. Men naar han mener at kunne hævde det, kan han ikke gøre det med større Styrke, end jeg kan hævde, at hans Forgænger vilde have baaret sig

ad ganske som han, thi han har ikke det mindste Bevis for, at jeg har stemt for Forslaget. Ministeren kan bevise, at jeg ikke har stemt imod det, thi det var der ingen, der gjorde, og at jeg ikke har talt imod det, men jeg afholdt mig fra at stemme. Imidlertid oplyste Ministeren, at det, jeg særlig har udtalt mig mod, var, at Overførsterembederne efter min Mening vare for rigeligt aflagte. Jeg ved ikke, at der var noget tilsvarende Embede i den Lov, som Ministeren sigtede til, da det højeste Embede der var et Skovriderembede. Men det er navnlig disse Lønninger paa 5,000 Kr. og en hel Del derover, jeg er imod. Det glæder mig imidlertid, at Ministeren tager Hensyn til mine Anskuelse, og vil han gøre det fremdeles, skal han ikke sætte Lønninger paa over 5,000 Kr. til Embedsmænd. Jeg tror, at det er den højeste Sats, man bør gaa til; deraf kan man godt leve. Naar Ministeren mener, at Overførsterne bør have noget Tillæg, fordi der bliver mere Arbejde, saa har jeg troet, at en Mand, der lønnes saa højt, havde fuldt op af Arbejde hele Tiden, havde sin Arbejdskraft fuldt besat for saadan en Lønning, og mere kan ingen Mand overkomme. Skal han rejse længere Rejser, faar han Rejsegodtgørelse, det lider han altsaa ingen Tab ved. Han kan jo kun bestille, hvad han kan bestille, og ikke mere.

Imidlertid skal jeg slutte med at sige, at jeg er glad ved de Udtalelser, der kom fra den højtærede Minister angaaende Skovløberne, Hegnsmandene og Arbejderne, og jeg forstaaer, at han har sin Tanke henvendt paa dem. Men naar han bebrejdede mig, at jeg ikke havde læst Finansloven, maa jeg sige, at jeg har dog læst den paa det Punkt, men jeg har ikke læst hele Finansloven med dens Anmærkninger igennem, og det har den ærede Minister maaske heller ikke, det er jo et temmelig stort Arbejde. Af det, jeg har læst angaaende dette Punkt, har jeg forstaaet, at han har tænkt paa noget lignende i Aar som i Fjor, thi baade i Aar og i Fjor har der ganske vist været noget i den Retning. Men der er altsaa ikke noget i Henhold til denne Lov, som kunde tyde paa, at der tænkes paa en særlig Forbedring nu, medens de andre Pladser ere forbedrede